

[Inger Harms]

af bestyrelsesmedlemmer fra 18 til 6. Skal vi tælle sammen, bliver antallet nok højere end de tidligere 18.

Angående bestyrelsens sammensætning undrer det os, at de studerende ikke mere er med. Er det en forglemmelse, eller er det udtryk for en bevidst politik? Det er ikke særlig acceptabelt, at man på den måde klipper små stykker af studentermedbestemmelsen.

Det kan også undre, at de teologiske fakulteter ikke er repræsenteret, og af dem, der er repræsenteret, undrer det os, at der er en repræsentant for Kirkeministeriet og en repræsentant for Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer. Hvilken indholdsmæssig forskel giver det? F.eks. er det kun den ene, der binder baglandet? Er det så den, der er imod eller den, der er for? Landsforeningen binder jo aldrig nogen, så vidt jeg har forstået. Er det normalt, at Kirkeministeriet sidder i en uddannelsesinstitutions bestyrelse? Hvilken dobbeltstilling giver det ikke, når bestyrelsen altså ikke mere kan ansætte, men kun indstille til ministeren ved ansættelser. Hvorfor lader man ikke bestyrelsen ansætte? Hvorfor give denne eneældige magt til ministeren, og hvorfor to biskopper? Der skal ikke herske nogen tvivl om, at SF er for efteruddannelse af præster. Det er simpelt hen nødvendigt, hvis man vil bevare blot den nuværende kirkegang.

Vi så meget gerne, at den praktiske uddannelse på pastoralseminarierne ligesom efteruddannelserne på Løgumkloster Præstehøjskole blev gjort obligatoriske, men er noget usikker over for ordet systematisk orientering. Systematisk er nok et meget krævende ord, men vi indrømmer, at § 1, stk. 3, er en meget flot formålsparagraf for en efteruddannelse, og hvem, der har set filmen »Ansigt til ansigt« om Pastoralseminariet, vil vide, at der er behov for en praktisk uddannelse. Hvorfor skrives der ikke i loven, hvor den praktiske uddannelse skal foregå, ligesom hvor efteruddannelsen skal foregå? Det står der faktisk ikke noget om – kun hvor uddannelsen hidtil har fundet sted.

Derfor er det synd, at den noget tågede § 3 efterlader indtryk af, at kirkeministeren fremover egenhændigt vil kunne tage al indholdsmæssig indflydelse ud af efteruddannelsen og praktisk uddannelse af præster i Danmark eller bestemme, at der slet ikke skal være nogen.

Det er ikke nogen god situation hverken for præsterne eller for kirken eller for demokratiet. Det vil kunne give usikkerhed f.eks. om politiske, besparelsmæssige, initiativer til ændringer og indskrænkninger, som ikke kan være rimelig.

Hvad angår den permanente arbejdsgruppe, synes jeg, der er så mange udestående problemer med hensyn til kompetence, sammensætning osv., at det må behandles særdeles nøje i udvalget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Det foreliggende forslag præsenterer ifølge ministeren en modernisering af de administrative rammer for uddannelsen af præster i folkekirken.

I en tid, hvor udviklingen løber så stærkt inden for hele uddannelsesområdet, er det vel kun naturligt, at også præsternes uddannelse fra tid til anden tages op til revision. Forslaget her ændrer ikke selve uddannelsen, men giver mulighed for, at der kan foretages ændringer og tilpasninger i forhold til de behov, der måtte opstå.

Ved at samle pastoralseminarierne og Præstehøjskolen under samme bestyrelse håber vi, at beslutningsprocessen bliver mere fleksibel, og at man herved lettere kan tilvejebringe de ændringer, der måtte være nødvendige, og som der er yttret ønske om fra de teologiske kandidater.

Samtidig betyder forslaget en rationalisering og modernisering af administrationen i de to institutioner, hvilket altid er en positiv udvikling, som man må håbe efterhånden vil ske i hele uddannelsessektoren. Midler brugt på administration er midler, der kunne være brugt på uddannelse.

Med disse bemærkninger tilslutter Venstre sig det foreliggende forslag.

Køpke Christensen (FP):

Det foreliggende forslag fra kirkeministeren kan Fremskridtspartiet ikke umiddelbart sige ja til. Det drejer sig om præster, der har fået en dyr uddannelse. De skal nu pludselig til at have en praktisk teologisk efteruddannelse og herunder også en systematisk orientering i samfundsvidenskabelige, filosofiske, litterære og kunstneriske forhold med henblik på varetagelse af kirkens opgaver i det moderne samfund.